

LIETUVOS RESPUBLIKOS TEISINGUMO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 30, LT-01104 Vilnius,
tel. (8 5) 266 2984, faks. (8 5) 262 5940, el. p. rastine@tm.lt,
atsisk. sąskaita LT267044060000269484 AB SEB bankas, banko kodas 70440.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188604955

Lietuvos Respublikos ūkio ministerijai

2017-07-

Nr.

į 2017-07-11

Nr. (30.23-53)-3-2940

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO „DĖL EKSPORTO KREDITO GARANTIJŲ TEIKIMO NUOSTATŲ PATVIRTINIMO“ PROJEKTO

Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, pakartotinai išnagrinėjusi Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Eksperto kredito garantijų teikimo nuostatų patvirtinimo“ projektą (toliau – Nutarimo projektas), neturėdama pastabų dėl teisinio reguliavimo tikslo, teikia pastabas dėl teisinio reguliavimo priemonių ir pasekmių bei teisės technikos.

Dėl teisinio reguliavimo priemonių ir pasekmių:

1. Nutarimo projekte nurodomas Valstybės skolos įstatymo 8 straipsnis, kaip pagrindas Vyriausybei patvirtinti Eksperto kredito garantijų teikimo nuostatus (toliau – Nuostatai), tačiau minėtoje nuostatoje įgaliojimo Vyriausybei *nustatyti eksperto kredito garantijų teikimo ir įsipareigojimų pagal suteiktas eksperto kredito garantijas vykdymo sąlygas bei tvarką*, kaip nurodyta Nuostatų 1 punkte, nėra suteikta.

Taip pat pastebėtina, kad dalis reikalavimų, keliamų Nuostatų 4 punkte, neatsispindi nei Valstybės skolos įstatyme, nei Nutarimo projekto preambulėje minimame komunikate bei Valstybės skolos įstatyme nesuteikiami įgaliojimai Vyriausybei patvirtinti kredituojančiam eksportuotojui keliamus reikalavimus, todėl tokie reikalavimai laikytini neturinčiais įstatyminio pagrindo. Atkreiptinas dėmesys, kad Konstitucinio Teismo jurisprudencijoje ne kartą pažymėta, kad poįstatyminiais teisės aktais negalima nustatyti asmens teisės atsiradimo sąlygų, riboti teisės apimtį.

Nutarimo projekto rengėjai derinimo pažymoje nurodo, *kad Valstybės skolos įstatymo (toliau – Įstatymas) 8 str. 1 d. nustato, kad Vyriausybė turi teisę steigti garantijų institucijas, už kurių įsipareigojimų įvykdymą garantuoja valstybė. Taip pat minimas straipsnis nurodo, kad garantijų institucijos garantijas Vyriausybės nustatyta tvarka pasirašo institucijos vadovas (Įstatymo 8 str. 3 d.) ir kad garantijų institucija Vyriausybės nustatyta tvarka nagrinėja garantijų prašymus (Įstatymo 8 str. 4 d.). Be to, Lietuvos Respublikos smulkiojo ir vidutinio verslo plėtros įstatymo 7 str. numatyta, kad Valstybės institucijos ir įstaigos ar savivaldybės, nustatydamos priemonės, pagal kurias teikiama valstybės parama, ir atsižvelgdamos į konkrečios valstybės paramos tikslą, šios valstybės paramos gavėjams nustato paramos teikimo tvarką, kuri privalo būti vienoda visiems šios valstybės paramos siekiantiems subjektams.* Atkreipiame dėmesį, kad toks argumentas nepaneigia aukščiau išsakytos pastabos dėl įstatyminio pagrindo nebuvimo.

Konstitucinis Teismas yra konstatavęs, kad konstitucinis teisinės valstybės principas suponuoja visų teisės aktų hierarchiją ir neleidžia poįstatyminiais teisės aktais reguliuoti santykių, kurie turi

būti reguliuojami tik įstatymu, taip pat poįstatyminiais teisės aktais nustatyti tokio teisinio reguliavimo, kuris konkuruotų su nustatytu įstatyme, nebūtų grindžiamas įstatymais (Konstitucinio Teismo 2006 m. kovo 14 d., 2009 m. birželio 22 d. nutarimai), nes antraip būtų pažeista Lietuvos Respublikos Konstitucijoje įtvirtinta įstatymų viršenybė prieš poįstatyminius teisės aktus (Konstitucinio Teismo 2002 m. rugpjūčio 21 d., 2009 m. birželio 22 d. nutarimai).

Pažymėtina, kad Valstybės skolos įstatymu suteikiami įgaliojimai Vyriausybei nustatyti garantijų pasirašymo tvarką ir prašymų nagrinėjimo tvarką, reiškia, kad Vyriausybė turi teisę nustatyti procedūrinius, įstatyminių reguliavimą įgyvendinančius reikalavimus, t. y. tam tikrą tvarką, o ne nustatyti eksporto kredito garantijų teikimo sąlygas, įsipareigojimų pagal suteiktas eksporto kredito garantijas vykdymo sąlygas, kas turėtų būti įstatyminio reguliavimo dalykas.

2. Pakartotinai pastebėtina, kad siekiant aiškumo, Nuostatų 2.7 papunktyje turėtų būti nurodyta, į ką kreipiamasi dėl patirtų nuostolių.

3. Tikslintinas Nuostatų 8 punktas dalyje, kurioje nurodoma, kaip galima pateikti prašymą ir kitus dokumentus. Atkreiptinas dėmesys, kad prašymo ir kitų dokumentų pateikimas paštu arba elektroninėmis priemonėmis yra būdas, o pateikimas raštu – forma. Atitinkama pastaba taikytina ir dėl Nuostatų 17, 24 (šiam punkte atsiranda dar vienas naujas būdas – *teikia pranešimą*), 26 punktų.

4. Nuostatų 10 punkte nurodyta, kad *atlikus pirminį vertinimą ir nustatčius, kad kredituojantis eksportuotojas neatitinka garantijos gavėjui nustatytų reikalavimų, kredituojančio eksportuotojo prašymo nagrinėjimas stabdomas*. Kyla klausimas, kiek toks *sustabdymas* tęsiasi, ir kuo ši procedūra savo pasekmėmis skiriasi nuo tame pačiame punkte minimos prašymo nagrinėjimo *nutraukimo* procedūros.

Be to, pastebėtina, kad minėtame punkte vienu atveju – nurodomas informavimo būdas, o kitu atveju – ne. Siekiant teisės akto nuoseklumo siūlytina suvienodinti reglamentavimą. Šio pastebėjimo kontekste, atkreiptinas dėmesys, kad Nuostatuose skiriasi informavimo būdai (pavyzdžiui, Nuostatų 10, 12 punktai).

5. Loginio aspekto tikslintinas Nuostatų 11 punktas, kadangi ne visiškai aiškus jo turinys (kas pavedama Invegai pateikti?).

Kartu pakartotinai pažymėtina, kad neaišku, kokiais atvejais į mokumo riziką vertinančią agentūrą turi kreiptis Invega, o kada – kredituojantis eksportuotojas.

Taip pat neaiški minėtos mokumo riziką vertinančios agentūros pateikiamos ataskaitos reikšmė sprendimui suteikti eksporto garantiją ar nesuteikti. Iš derinimo pažymos galima būtų suprasti, kad tokia ataskaita Invegai turės tik rekomendacinę reikšmę, tačiau tai visgi turėtų atsispindėti ir Nuostatuose.

6. Nuostatų 12 punkte nurodoma, kad Invega per 30 kalendorinių dienų nuo pirkėjo (-ų) ir pirkėjo (-ų) prievolių įvykdymo užtikrinimo priemonės davėjų mokumo rizikos įvertinimo ataskaitos gavimo priima sprendimą dėl eksporto garantijos suteikimo arba nesuteikimo <...>. Kyla klausimas, kokiais atvejais Invega gali priimti sprendimą dėl eksporto garantijos nesuteikimo. Atsižvelgiant į aukščiau minėtą Konstitucinio Teismo jurisprudenciją, atvejai, aplinkybės, kurioms esant priimamas sprendimas dėl eksporto garantijos nesuteikimo, turi būti aptarti įstatyminiu lygmeniu, todėl derinimo pažymoje Nutarimo projekto rengėjų išsakyti argumentai, kad Invega kiekvienu konkrečiu atveju pati vertina (valstybei neapibrėžus vertinimo kriterijų), ar suteikti eksporto kredito garantiją ar ne, yra iš esmės netinkami.

7. Nuostatų 13 punkte turėtų būti nurodyta, kam kredituojantis eksportuotojas turi teisę apskųsti Invegos sprendimą.

8. Pakartotinai pažymėtina, kad pradinės garantijos įmokos apskaičiavimo metodika, minima Nuostatų 14 punkte, turėtų atsispindėti Nuostatuose (formulė, procentinė išraiška ar pan.). Atitinkamai ši pastaba taikytina ir dėl garantijos atlyginimo (Nuostatų 16 punktas). Pažymėtina, kad vadovaujantis Valstybės skolos įstatymo 6 straipsnio 4 dalimi, *garantinės įmokos dydį ir jos mokėjimo taisykles nustato Vyriausybė*. Nutarimo projekto rengėjai derinimo pažymoje nurodo, kad *Valstybės skolos įstatymo 6 straipsnio 4 dalis taikoma valstybės garantijoms, tačiau ne garantijų*

institucijos teikiamoms garantijoms. Įstatyme valstybės garantijų ir garantijų institucijų teikiamų garantijų teisinis reguliavimas yra skirtingas. Šiuo atveju garantijos įmokos apskaičiavimo metodika bus patvirtinta Invegos valdybos, ir tai bus vidinis dokumentas. Pažymėtina, kad vadovaujantis Valstybės skolos įstatymo 8 straipsnio 3 dalimi „Vyriausybės įsteigtų garantijų institucijų įsipareigojimai <...> kredituojantiems eksportuotojams pagal garantijas prilyginami valstybės garantijai“. Be to, tokiam Nutarimo projekto rengėjų pasirinktam šioje pastaboje nagrinėjamam reguliavimui nėra įstatyminio pagrindo.

Šios pastabos kontekste pakartotina ir ši Teisingumo ministerijos teikta pastaba - siekiant teisinio skaidrumo, lygiateisiškumo ir aiškumo, Nuostatų 15.2 papunktyje nurodyti klausimai (garantijos laikotarpio nutraukimo atvejai, kredituojančio eksportuotojo ir „Invegos“ teisės ir pareigos, nuostolių dydžio, naudojamo garantijos išmokos skaičiavimui, nustatymo taisyklės, garantijos išmokos sumokėjimo tvarka, garantijos išmokos nemokėjimo atvejai, kredituojančio eksportuotojo reikalavimo teisių į atidėtuosius mokėjimus perleidimo „Invegai“ tvarka), turėtų būti reglamentuoti valstybės, o nepaliekama kiekvienu individualiu atveju tai aptarti sutartyje. Atitinkama pastaba taikytina ir dėl Nuostatų 30 punkto, kuriame nurodyta, kad „garantijos išmoka apskaičiuojama eksporto garantijos sutartyje nustatyta tvarka“.

9. Nuostatų 25 punkte nurodyta, kad *kredituojantis eksportuotojas gavęs Invegos pritarimą ar nepritarimą per 14 kalendorinių dienų turi sudaryti sutartį dėl atidėtojo mokėjimo skolos išieškojimo*. Iš šios nuostatos neaišku, kaip turi elgtis kredituojantis eksportuotojas tuo atveju, kai gauna Invegos nepritarimą.

10. Nuostatų 25 punkto paskutinis sakinyss netikslus ir perteklinis įvertinus Nuostatų 26 ir 27 punktus.

Dėl teisės technikos:

1. Siekiant nuoseklumo ir atsižvelgiant į Nuostatų 2.8 papunktį, Nuostatų 2.6 papunktyje prieš žodžius „naudos gavėjui“ įrašytina „eksporto garantijos“.

2. Atkreiptinas dėmesys, kad Nuostatų 2.15 papunktyje pateiktas apibrėžimas perteklinis ir nereikalingas, kadangi apibrėžiamą sąvoką ir apibrėžimo turinį galima būtų sukeisti vietomis ir pati sąvoka nebektų prasmės.

3. Pastebėtina, kad Nuostatų 2.29 papunktyje pateikta sąvoka toliau Nuostatose nevartojama.

Teisingumo viceministras

Donatas Matuiza

LIETUVOS RESPUBLIKOS KONKURENCIJOS TARYBA

Biudžetinė įstaiga, Jogailos g. 14, LT-01116 Vilnius, tel. (8 5) 262 7797, faks. (8 5) 212 6492, el. p. taryba@kt.gov.lt
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188668192

Lietuvos Respublikos ūkio ministerijai
El. p. kanc@ukmin.lt

2017-07-07 Nr. (9.8-35) 6V- 1599
[2017-06-30 Nr. (30.4-53E)-3-2808

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO PROJEKTO DERINIMO

Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba, išnagrinėjusi Lietuvos Respublikos ūkio ministerijos 2017 m. birželio 30 d. raštu Nr. (30.4-53E)-3-2808 pateiktą derinti Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Eksporto kredito garantijų teikimo nuostatų patvirtinimo“ projektą Nr. 17-6169, pagal kompetenciją pastabų neturi.

Pirmininko pavaduotojas, pavaduojantis pirmininką

Elonas Šatas

LIETUVOS RESPUBLIKOS TEISINGUMO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 30, LT-01104 Vilnius,
tel. (8 5) 266 2984, faks. (8 5) 262 5940, el. p. rastine@tm.lt,
atsisk. sąskaita LT267044060000269484 AB SEB bankas, banko kodas 70440.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188604955

Lietuvos Respublikos ūkio ministerijai

2017-03-20 Nr. (1.6.) 2T-200

[2017-02-23 Nr. (30.23-53)-3-866

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO „DĖL EKSPORTO KREDITO GARANTIJŲ TEIKIMO NUOSTATŲ PATVIRTINIMO“ PROJEKTO

Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, išnagrinėjusi Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Eksporto kredito garantijų teikimo nuostatų patvirtinimo“ projektą (toliau – Nutarimo projektas), neturėdama pastabų dėl teisinio reguliavimo tikslo, teikia pastabas dėl teisinio reguliavimo priemonių ir pasekmių bei teisės technikos.

Dėl teisinio reguliavimo priemonių ir pasekmių:

1. Atkreiptinas dėmesys, kad lydimajame medžiagoje nurodomas netikslus Nutarimo projekto įstatyminis pagrindas, kadangi Lietuvos Respublikos valstybės skolos įstatymo 3 straipsnio 4 punkto 1 papunkčio iš viso nėra. Pačiame Nutarimo projekte nurodomas Valstybės skolos įstatymo 8 straipsnis, kaip pagrindas Vyriausybei patvirtinti Eksporto kredito garantijų teikimo nuostatus, tačiau minėtoje nuostatoje tokio įgaliojimo (*nustatyti eksporto kredito garantijų teikimo ir įsipareigojimų pagal suteiktas eksporto kredito garantijas vykdymo sąlygas bei tvarką*) Vyriausybei nėra suteikta.

Mūsų nuomone, kai kurios Nutarimo projektu tvirtinamų Eksporto kredito garantijų teikimo nuostatų (toliau – Nuostatai) normos prieštarauja Valstybės skolos įstatymui, susiaurina jo veikimą, pavyzdžiui, Nuostatų 4.1 papunktis, kuris nustato, kad eksporto kredito garantija teikiama tik labai mažai, mažai ar vidutinei įmonei, kai tuo tarpu Valstybės skolos įstatymas kredituojantį eksportuotoją apibrėžia ne tik kaip juridinį asmenį, bet ir kaip juridinio asmens statuso neturintį Europos ekonominės erdvės valstybės narės įmonės filialą. Taip pat pastebėtina, kad dalis kitų reikalavimų, keliamų Nuostatų 4 punkte, neatsispindi nei Valstybės skolos įstatyme, nei Nutarimo projekto preambulėje minimame komunikate bei Valstybės skolos įstatyme nesuteikiami įgaliojimai Vyriausybei patvirtinti kredituojančiam eksportuotojui keliamus reikalavimus, todėl tokie reikalavimai laikytini neturinčiais įstatyminio pagrindo.

2. Valstybės skolos įstatymo 8 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad „Vyriausybė **kiekvienais metais** kiekvienai garantijų institucijai nustato įsipareigojimų pagal garantijas limitus“. Šios nuostatos kontekste siūlytina pakartotinai įvertinti, ar Nutarimo projekto 2.2 papunktis neturėtų būti atskiros Vyriausybės nutarimo, kuriuo **kasmet**, įvertinus finansines galimybes, būtų nustatomi įsipareigojimų pagal garantijas limitai „Invegai“ (o kartu ir kitoms garantijų institucijoms), dalykas.

3. Atkreiptinas dėmesys, kad Valstybės skolos įstatymo 4 straipsnio 4 dalyje minimos ir kitos (ne tik eksporto kredito) garantijų institucijos teikiamos garantijos, kurių teikimas turėtų būti atitinkamai analogiškai reglamentuotas tos pačios teisinės galios teisės aktu (pavyzdžiui, Finansinės nuomos (lizingo) garantijų teikimo nuostatai patvirtinti ūkio ministro įsakymu).

100 Atkurtai
Lietuvai

4. Nutarimo projekto 2.4 papunktis – ne šio teisės akto dalykas.
5. Vadovaujantis Konstitucinio Teismo praktika, įstatymuose vartojamų sąvokų turinys gali būti apibrėžiamas tik įstatymu, o ne žemesnės galios teisės aktu. Atsižvelgiant į tai, Nuostatų 2.1 ir 2.15 papunkčiuose pateiktos sąvokos turėtų būti apibrėžiamos Valstybės skolos įstatyme, o ne Nuostatuose.
6. Siekiant aiškumo, Nuostatų 2.7 papunktyje turėtų būti nurodyta, į ką kreipiamasi dėl patirtų nuostolių.
7. Iš Nuostatų 2.21 papunkčio neaiškus sąvokos „valstybės kontroliuojama įmonė“ turinys (kada laikoma, kad įmone *kontroliuojama* valstybės, o kada – ne?). Analogiška pastaba taikytina ir dėl Nuostatų 2.25 papunkčio.
8. Iš Nuostatų 2.23 papunkčio ir kitų nuostatų lieka neaišku, kur turėtų būti apibrėžta, per kokį terminą kredituojantis eksportuotojas turi teisę išrašyti sąskaitas faktūras pirkėjui už pristatymus, kas tokį terminą nustato (turi būti aptariama eksportuojamų prekių pirkimo – pardavimo sutartyje ar eksporto garantijos sutartyje, sudaromoje su „Invega“?). Kas yra sąskaitų faktūrų išrašymo terminas (tai ne sąskaitų faktūrų išrašymo laikotarpis, kaip apibrėžta Nuostatų 2.23 papunktyje?), nurodomas Nuostatų 6 punkte ir koks jo tikslas bei reikšmė.
9. Nuostatų 3 punktas ir atitinkamai kitos nuostatos tikslintinos atsižvelgiant į Valstybės skolos įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 5 punktą, kuriame nurodoma, kad garantijos teikiamos ir dėl draudimo įmonės eksporto kredito draudėjui sumokėtos draudimo išmokos dalies padengimo.
10. Lydraštyje nurodoma, kad Ūkio ministerijos administruojamų finansinių priemonių grįžusios ir grįžiančios lėšos turi būti naudojamos tiems patiems tikslams, t. y. smulkiojo ir vidutinio verslo subjektų verslo plėtrai, ir tai pagrindžia tik eksporto kredito garantijų priemonės įgyvendinimo finansavimo šaltinį, tačiau neatspindi priežasčių, kodėl neturėtų būti teikiamos eksporto kredito garantijos didelėms įmonėms.
11. Atkreiptinas dėmesys, kad Nuostatuose vienur minimas *laiduotojas* (pavyzdžiui, 2.18 papunktyje, 5 ir 10 punktuose), kitur – *garantas* (14.1 papunktis). Šiuo aspektu nuostatos turėtų būti suvienodintos ir pagrįsta, kodėl išskiriami tik tokie prievolių įvykdymo užtikrinimo būdai kaip garantija ir laidavimas (o, pavyzdžiui, hipoteka?).
12. Nuostatų 4.10 ir 2.24 papunkčiai tikslintini atsižvelgiant į Teisės aktų projektų rengimo rekomendacijų, patvirtintų Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2013 m. gruodžio 23 d. įsakymu Nr. 1R-298, 13 punktą, t. y., atsisakytina nuorodų į konkretų teisės aktą.
13. Nuostatų 4.14 papunktyje nurodyta, kad iki eksporto garantijos sutarties pasirašymo kredituojantis eksportuotojas turi pateikti „Invegai“ eksportuojamų prekių pirkimo–pardavimo sutartį, sudarytą su pirkėju. Tokiu atveju kyla klausimas, ar neturėtų būti suteikiama galimybė kredituojančiam eksportuotojui sudaryti eksporto garantijos sutarties dar nesudarius eksportuojamų prekių pirkimo–pardavimo sutarties, nes kitu atveju, nežinojimas, ar „Invega“ priims sprendimą dėl eksporto garantijos suteikimo (Nuostatų 11 punktas), gali nulemti jo apsisprendimą nesudaryti eksportuojamų prekių pirkimo – pardavimo sutarties.
14. Siekiant teisinio apibrėžtumo, Nuostatų 7 punkte turėtų būti pateiktos nuorodos į 4 punkto papunkčius, kuriuose keliamus reikalavimus patvirtinančius dokumentus reikėtų nurodyti prašymo formoje, skelbiamoje „Invegos“ interneto svetainėje.
15. Lieka nereglamentuota, kokios pasekmės atsiranda, jeigu atliekant pirminę dokumentų patikrą, kaip nurodyta Nuostatų 10 punkte, nustatomos klaidos ir neatitikimai.
16. Iš Nuostatų neaišku, kas yra mokumo riziką vertinanti agentūra (Nuostatų 10 punktas), todėl tikslinga būtų ją įvardyti kaip atitinkami subjektai įvardijami kituose teisės aktuose.
17. Neaišku, kokiais atvejais į mokumo riziką vertinančią agentūrą turi kreiptis „Invega“, o kada – kredituojantis eksportuotojas (Nuostatų 10 punktas).
18. Neaiškus Nuostatų 10 punkto paskutinio sakinio, kad *sumokėtas mokestis už pirkėjo (-ų) ir laiduotojo (-ų) rizikos įvertinimą, kredituojančiam eksportuotojui negražinamas* (perteklinis?), tikslas. Atitinkama pastaba taikytina ir dėl Nuostatų 13 punkto paskutinio sakinio. Kartu pastebėtina,

kad Nuostatų 10 punkto dalis pradedant antruoju sakiniu – ne šio teisės akto reguliavimo dalykas, kadangi šioje srityje veikia privatus subjektai.

19. Neaiški minėtos mokumo riziką vertinančios agentūros pateikiamos ataskaitos reikšmė sprendimui suteikti eksporto garantiją ar nesuteikti. Be to, neaiškus jos turinys, kokie kriterijai turi reikšmės vertinant pirkėjo (-ų) ir jo (-ų) laiduotojų mokumo riziką ir kaip vertinama informacija, susijusi su Nuostatų 4 punkte išvardintomis sąlygomis, kurioms esant eksporto garantijos (galima suprasti) turi būti teikiamos.

20. Nuostatų 11 punkte nurodoma, kad „Invega“ per 20 darbo dienų nuo pirkėjo (-ų) mokumo rizikos įvertinimo ataskaitos gavimo priima sprendimą dėl eksporto garantijos suteikimo arba nesuteikimo <...>. Kyla klausimas, kokiais atvejais „Invega“ gali priimti sprendimą dėl eksporto garantijos nesuteikimo.

21. Tikslintinas Nuostatų 11 punktas aiškiai įvardijant informavimo apie priimtą sprendimą būdą (-us) (kada „ir“, o kada „arba“).

22. Nuostatų 12 punktas nekuria pridėtinės vertės, todėl jo atsisakytina.

23. Tikslintina Nuostatų 13 punkte pateikta formuluotė „*Invegos*“ sprendimas suteikti eksporto garantiją *nebegalioja*, kadangi juridinio asmens sprendimų galiojimas ar negaliojimas negali priklausyti nuo tam tikrų Vyriausybės nustatytų aplinkybių buvimo ar nebuvimo (Nuostatų 13 punkto kontekste tiksliau būtų kalbėti apie kredituojančio eksportuotojo kreipimąsi iš naujo dėl garantijos suteikimo, jeigu jis laiku neįvykdo atitinkamo įpareigojimo).

24. Pradinės garantijos įmokos apskaičiavimo metodika, minima Nuostatų 13 punkte, turėtų atspindėti Nuostatuose (formulė, procentinė išraiška ar pan.). Atitinkamai ši pastaba taikytina ir dėl garantijos atlyginimo (Nuostatų 15 punktas). Pažymėtina, kad vadovaujantis Valstybės skolos įstatymo 6 straipsnio 4 dalimi, *garantinės įmokos dydį ir jos mokėjimo taisyklės nustato Vyriausybė*.

25. Įvertinus Nuostatų 15 punktą, kuriame nurodyta, kad „už kiekvieną atliktą eksportuojamų prekių pardavimą pirkėjui sąskaitų faktūrų išrašymo laikotarpiu, kredituojantis eksportuotojas „Invegai“ moka „Invegos“ apskaičiuotą garantijos atlyginimą eksporto garantijos sutartyje nustatyta tvarka“, abejotina, ar sudarant eksporto garantijos sutartį iš anksto galima nustatyti garantijos atlyginimo dydį, kaip nurodyta Nuostatų 14.1 papunktyje.

26. Nuostatų 14.1 papunktyje turėtų būti arba braukiamas žodis „maksimalus“, arba paaiškinamas terminas „maksimalus atidėtųjų mokėjimų terminas“.

27. Siekiant teisinio skaidrumo, lygiateisiškumo ir aiškumo, Nuostatų 14.2 papunktyje nurodyti klausimai (garantijos laikotarpio nutraukimo atvejai, kredituojančio eksportuotojo ir „Invegos“ teisės ir pareigos, nuostolių dydžio, naudojamo garantijos išmokos skaičiavimui, nustatymo taisyklės, garantijos išmokos sumokėjimo tvarka, garantijos išmokos nemokėjimo atvejai, kredituojančio eksportuotojo reikalavimo teisių į atidėtuosius mokėjimus perleidimo „Invegai“ tvarka), turėtų būti reglamentuoti valstybės, o nepaliekama kiekvienu individualiu atveju tai aptarti sutartyje. Atitinkama pastaba taikytina ir dėl Nuostatų 29 punkto, kuriame nurodyta, kad „garantijos išmoka apskaičiuojama eksporto garantijos sutartyje nustatyta tvarka“.

28. Tikslintinas Nuostatų 15 punktas aiškiai nurodant, kada garantijos atlyginimas sumokamas „Invegai“, o ne išskaičiuojamas iš sumokėtos pradinės garantijos įmokos (pastaruoju atveju mokėjimas neatliekamas? Pradinės garantijos įmokos suma padengia mokėtiną garantijos atlyginimą?).

29. Nuostatų 2.8 papunktis ir 16 punktas įvertintini Valstybės skolos įstatymo 14 straipsnio 4 dalies kontekste.

30. Neaiškus formuluotės „eksporto garantijos sprendimas“, vartojamos Nuostatų 17-19 punktuose, turinys. Taip pat atkreiptinas dėmesys, kad vienodintinos ir kitos Nuostatuose vartojamos formuluotės, pavyzdžiui, „sprendimas dėl garantijos išmokos mokėjimo“, „sprendimas dėl eksporto garantijos suteikimo arba nesuteikimo“, „sprendimas suteikti eksporto garantiją“.

31. Loginiu aspektu tikslintina Nuostatų 18 punkte vartojama formuluotė „kredituojančio eksportuotojo pirkėjas“.

32. Iš Nuostatų neaišku, kokiais kriterijais vadovaujantis bus nustatoma, kokia bus garantijos suma (Nuostatų 14.1 papunktis) ir kaip kiekvienu konkrečiu atveju bus nustatomas „Invegos“ atsakomybės limitas (Nuostatų 20 punktas).

33. Nuostatų 22 punktas pildytinas nurodant, kad konvertavimas turi vykti pagal oficialų valiutos kursą.

34. Siūlytina pakartotinai įvertinti pareigos kredituojančiam eksportuotojui kreiptis į skolų išieškojimo agentūrą (Nuostatų 25 ir 26 punktai) pagrįstumą. Atkreipiame dėmesį, kad garantijos esmė, vadovaujantis Civilinio kodekso nuostatomis, kad garantas įsipareigoja garantijoje nurodyta suma visiškai ar iš dalies atsakyti kitam asmeniui – kreditoriui, jeigu asmuo – skolininkas prievolės neįvykdys ar ją įvykdys netinkamai, nereikalaujant iš kreditoriaus pačiam imtis skolos išieškojimo būdų ir tik po to, kaip kraštutine priemone, pasinaudoti garantija. Pakartotinai pastebėtina, kad Valstybės skolos įstatymu Vyriausybei nėra suteikti įgaliojimai nustatyti tokius apribojimus.

35. Manytina, kad Nuostatų 25 punkto paskutiniame sakinyje pateiktą 90 kalendorinių dienų terminą tikslingiau būtų siėti ne su pranešimo pateikimu „Invegai“ apie atidėto mokėjimo termino pabaigą ir skolos atsiradimą (ar čia ne 24 punkte aptartas informavimo momentas?), o su sutarties dėl atidėto mokėjimo skolos išieškojimo sudarymo su skolų išieškojimo agentūra momentu.

36. Manytina, kad Nuostatų 26 punkte pateikto atvejo nereikėtų siėti su eksporto garantijos laikotarpiu, kadangi jis galimai galėtų būti trumpesnis už 25 ir 26 punktuose nurodytus terminus ir dėl to gali būti apsunkinta galimybė kredituojančiam eksportuotojui kreiptis dėl garantijos išmokos.

37. Nuostatų 26 punkte nurodyta sąlyga – skolų išieškojimo agentūros *nepavykimas* išieškoti atidėto mokėjimo skolos – turėtų būti siejama su išieškojimo terminu, reglamentuotu Nuostatų 25 punkte.

38. Nuostatų 26 punktą siūlytina įvertinti šiuo aspektu – ar visada pirkėjo bankroto atvejį galima būtų siėti su nutartimi iškelti bankroto bylą (pagal Lietuvos Respublikos įmonių bankroto įstatymą bankroto procesas gali būti vykdomas ir ne teismo tvarka).

39. Tikslintinas Nuostatų 27 punktas, nes Nuostatų 4.11 papunktis nesusijęs su kredituojančiu eksportuotoju, 4.13 papunktis susijęs ne tik su kredituojančiu eksportuotoju, 4.14 papunktis nekelia reikalavimų eksportuotojui, tik nurodo, kad kredituojantis eksportuotojas turi pateikti „Invegai“ eksportuojamų prekių pirkimo–pardavimo sutartį, sudarytą su pirkėju, ir be to, tai jis turi padaryti iki eksporto garantijos sutarties pasirašymo.

40. Nuostatų 32 punktas – ne šio teisės akto dalykas.

Dėl teisės technikos:

41. Siekiant aiškumo, Nutarimo projekto 2.1 papunktyje turėtų būti nurodyta, kad kalbama apie pirkimo – pardavimo sutartį, o ne prekių sutartį.

42. Nuostatų 2.14 papunktyje vietoj žodžio „vienpusio“ įrašytina „vienašalio“.

43. Nuostatų 6 punkte turėtų būti kalbama apie prekių pristatymą, o ne apie pardavimų pristatymą.

44. Savo esme tapačios Nuostatų 3 punkto ir 23 punkto nuostatos, todėl siūlytina jas apjungti.

45. Vienodintinos sąvokos *pirminis vertinimas* ir *pirminė dokumentų patikra*, vartojamos Nuostatų 9 ir 10 punktuose.

46. Siekiant nuostatų nuoseklumo, siūlytina suvienodinti Nuostatuose reglamentuojamų terminų įvardijimą, nustatant juos arba darbo dienomis, arba kalendorinėmis dienomis.

Teisingumo viceministras

Donatas Matuiza

LIETUVOS RESPUBLIKOS FINANSŲ MINISTERIJA

Lietuvos Respublikos ūkio ministerijai

2017-02-17 Nr. ((13.23-0303)-5K-1702361)-

6K-1701444

Į 2017-01-30 Nr. (30.22-53)-3-452

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO PROJEKTO

Išnagrinėję Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Eksporto kredito garantijų teikimo nuostatų patvirtinimo“ projektą, informuojame, kad esminių pastabų ir pasiūlymų neturime, tačiau siūlome patikslinti nutarimo projekto 2.4 punkte nurodytą finansavimo šaltinį ir išdėstyti jį taip: „iš 2007–2013 m. įgyvendinamų finansinių priemonių grįžusių lėšų“.

Finansų viceministras

Darius Sadeckas

R. Daugvilienė, tel. 2390-096

LIETUVOS RESPUBLIKOS KONKURENCIJOS TARYBA

Biudžetinė įstaiga, Jogailos g. 14, LT-01116 Vilnius, tel. (8 5) 262 7797, faks. (8 5) 212 6492, el. p. taryba@kt.gov.lt
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188668192

Lietuvos Respublikos ūkio ministerijai
El. p. kanc@ukmin.lt

2017-02-06 Nr. (9.8-35) 6V-244
[2017-01-30 Nr. (30.22-53)-3-452

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO PROJEKTO NR. 17-990
DERINIMO**

Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba, išnagrinėjusi Lietuvos Respublikos ūkio ministerijos 2017 m. sausio 30 d. raštu Nr. (130.22-53)-3-452 pateiktą derinti Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Eksporto kredito garantijų teikimo nuostatų patvirtinimo“ projektą Nr. 17-990, pagal kompetenciją pastabų neturi.

Pirmininkas

Šarūnas Keserauskas